

מות למחבלים

אודות השאלה הידועה לגבי דין המחבלים ימח שמם וזכרם, שלצערינו נעשתה סוגיא זו פלסטר, ואין רשות לבעלי תורה להביע דעתם, כי הכל תלוי ב"ממשלה" וב"כנסת" וב"רבנים" שהם "עובדי מדינה" מובהקים העטופים באיצטלא דרבנן, ובכל מיני אנשים משובשים ורשעים שאין להם חלק ונחלה בתורת משה כלל ועיקר.

ולעת כזאת אשר צרה גדולה מרחפת עלינו, ואחינו שבדרום כלואים ונצורים בפחד נורא, וכבר יש מאות ואלפי הרוגים ופצועים ושבויים, מנער ועד זקן טף ונשים, על כן אמרתי לבא במגלת ספר כתוב.

ונקדים הקדמה נחוצה, כי לכל לראש יש לזכור שעל כולנו מוטל להרוג ולנטרל מאתנו את ה"מחבל הגדול" הוא השטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות, ולשוב בתשובה שלמה ולהרבות במעשים טובים.

א. לכל לראש, יש לדעת, שרק גר תושב שקיבל עליו שבע מצות בני נח, יש מצוה להחיותו, ומותר לתת לו מתנה, וכן להושיבו בא"י, כמבואר בע"ז (כ ע"א, סד ע"ב), ובב"מ (עא ע"א). וזה ברור שכל הגויים היום אין להם דין "גר תושב" כלל ועיקר, והגויים ששומרים מעצמם ז"מ ב"נ, יש להם דין "אינו מצווה ועושה", שאין מצוה להחיותו [לא חייבים להעלותו מן הבור אם נפל], ויש איסור להורגו. והמחבלים הללו שמצהירים בכל עוז לשפוך דם ישראל, הם כופרים באופן מוצהר באיסור "לא תרצח" שהוא מז"מ שלהם, ועליהם נאמר "לא מורידין ולא מעלין". [וע' להלן (אותיות יג - יד) פלוגתא בביאור "לא מורידין" דעכו"ם, אם הכונה שאין חיוב להורידן, או שאסור להורידן].

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

ב. ואין ספק כלל ועיקר, ודבר פשוט וברור הוא כשמש בצהרים, שאם כח התורה היה מושל בארץ ישראל, אזי כל גדולי התורה היו אומרים פה אחד, שאין להותיר מחבל שפל אפילו רגע אחד בחיים, וקל וחומר כאשר מדובר על קבוצת מחבלים ענקית שתכננו במשך זמן ארוך לעשות טבח בישראל, שאין להותירם בחיים כלל ועיקר, ויש להורידם כמה שאפשר מעל פני האדמה, והטוב ביותר הוא, לאסוף את כולם יחד בגבעה ידועה ולהצית עליהם אש וגופרית, עד שיהפכו כולם לאפר מסריח, ולהעמיד את האפר למשמרת ולאזהרה, למען יכירו וידעו כל הזוממים לעשות רע, מה תהיה אחריתם.

ג. ובמצב שנוצר היום, המחבלים הולכים בשמחה להשמיד ולהרוג, כי הם יודעים שעל פי רוב הם ינוסו מן המות, ואם יבואו לתפסם, אזי הם יפסיקו לטבוח, ועל פי "חוק המדינה" אסור להרוג מחבל אם עצר מפעולת הטבח, גם אם הרג קודם לכן מאה יהודים, כי קיימא לן בישמעאל "באשר הוא שם"... וכך לוקחים אותו ל"בית מלון" הנקרא "בית כלא" ושם הוא מקבל תבשילים ומאפים כרצונו, וטיפולי שיניים ושאר צרכי גופו כאוות נפשו, וגם "טלויזיה" מונחת לו מעל ראשו, כדי שיוכל להעביר את הזמן בנחת.

ד. וגם הם מובטחים על ידי "נביאם", שאם יהרגו בסיבת הריגת היהודים, הם הולכים למקום טוב ושם ישיגו את כל תאוותם, ובפרט בעניני זימה, וכמ"ש בקידושין (מט ע"ב) עשרה קבים זנות ירדו לעולם, תשעה נטלה ערביא וכו'. וכאשר אמותיהם של המחבלים שומעות שבנם נהרג בתקרית "קדושה" של הריגת יהודים, אינם יושבות באבל, אלא מריעות בקול גדול ומחלקות מיני מתיקה לכבוד בנן ה"שאהיד" שעשה במסירות נפש את מצותו בגאון.

ה. וכמה נואלו אנשי המדינה הזו, שהרי בחקתייהם כתוב עוד משנת תש"ט, שיש לענוש את המחבל בעונש מות, וכבר חיזק ותמך בחק זה ראש הממשלה דאז יצחק שמיר, לאשש את נכתב החק בצפורן שמיר עלי ספר חקתייהם, אלא

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

שבפועל לא מבצעים את ה"חק" הזה להוציאו לאור, ובכל פעם שמדברים על הנושא, יש תירוצים וביאורים שונים למה לא להרוג את המחבל, מחמת החלטת ה"פרקליטות" שאין לנציג המדינה לתבוע ע"פ סעיף זה.

ו. ובינתיים יושבים אלמנות ויתומים ועיניהם רואות וכלות איך המחבלים נהנים מאחורי סורג ובריח, ולבסוף גם יש סיכוי שישחררום ב"עסקה" מסויימת. ומעיקרא כשהם באים לחבל בישראל, יש להם את הסיכוי הגדול של "שחרור מחבלים", וראינו איך הרשע "אולמרט" שחרר 250 מחבלים כמחווה לאבו מאזן ימ"ש, והרשע "שרון" שחרר 300 מחבלים בכדי להציל את חבירו מנוער "טננבוים" סוחר הסמים, וכבר שמענו שאחד מגדולי המתכננים של הטבח האחרון בדרום הוא מהמשוחררים בעסקת "גלעד שליט". [ואין אנו נכנסים כעת לסוגיית שחרור מחבלים לטובת אסיר חי].

ז. ויש שטענו, שאם יצא חק ברור להרוג מחבל על זה שפגע ביהודי, א"כ לבסוף יבואו כל העמים ויאמרו, שצריכים לחוקק חק שיש להרוג גם יהודי שפגע בגוי, וזה דבר נורא להוציא להורג בחסות "מדינת ישראל" [מדינה של גיהנם] יהודים להורג. ועל כן צריך כח של "סנהדרין" כדי להורות על הריגת מחבלים מהחשש הנ"ל של הריגת יהודים.

ח. וראשית יש להקדים בצער גדול, שראשי ה"מדינה" הזאת שנקראת "מדינת ישראל", מוציאים להורג בכל יום ויום מליון ילדים, על ידי כינון בתי ספר "חולנים" שאין קורין שם קריאת שמע, אלא תורת האבולוציה של "דארווין" ימש"ו, ולא ידעו ולא יבינו מה זה קבלת עול מלכות שמים ושמירת שבת, ומגיל קטן מערבים בנים עם בנות ומלעיטין אותם בכל איסורי התורה החמורים, וכבר אמרו רבותינו "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו" (רש"י דברים כג, ט, ע"פ הספרי).

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

ט. ועצם החשש שהעלו, מה יהיה אם יהודי יהרוג גוי, הוא כ"ביצה שלא נולדה", והרי לפניך עומד רוצח שפל שאחת דתו להמית, ואתה מפנק אותו בבית כלא, מחשש שמא יבא יהודי ויעשה כן בגויים ונצטרך לדונו ג"כ למות, וחשש זה הוא "דבר שלא בא לעולם", וגם אינו אמור לבא, כי דבר זה לא מצוי כלל ועיקר שיהודי יבקש להרוג גויים, מחמת שהגוי אין לו ערך כלפי עצמו יותר מאשר ל"בעל חי", שהרי "בשר חמורים בשרם" וכו', [וע' ברכות (כה ע"ב)], שבת (קנ ע"א), ותוס' כתובות (ג ע"ב), ואכמ"ל].

י. וראיה פשוטה לדבר, שהישמעאלים שמחים וחוגגים לאחר בשורת מות בנם על קידוש שנאת ישראל כנ"ל, ומבחינתם מות בנם הרי הוא כהוצאת תרנגולת מן הבית [כההיא דשבת קנא סע"ב], שבעבור הפסד התרנגולת הרויחו עדר ענק של פרות, אף כאן, מות בנם עדיף להם מפני הרווח שנגרר לעומתו, והרווח הוא, להרוג כמה שיותר יהודים, ולהרבות אלמנות ויתומים בקרב ישראל.

יא. ואם כן גם אם נחוש לעתיד לבא על צד המיעוט, נוכדקיימא לן בשלהי יומא דבנפשות שלפנינו "חיישי למיעוטא" משום דכתיב בה "וחי בהם" [הלא אנו נמצאים במדינה שחוגגת "עצמאות", ויכולים לחוקק חק ברור דכיון שבקרב היהודים יש חשש גדול להרוג נפשות, וכפי שאנו רואים שכמעט מעולם לא היה יהודי שהלך לחבל בגויים, וגם אם עשה כן - כל משפחתו אבלים ודוויים, לא כן אנשי החמאס שתדירים ברצח ובני משפחותיהם שמחים ומאושרים במעשיהם, ואם כן אין כאן שום "אפליה" כלל ועיקר, ובדין הוא שיהודי [אחד למליונים] שעשה כן לא יקבל עונש מוות.

יב. ועיקר שיטת האומרים שאין להוציא מחבל להורג מחשש שמא לבסוף נצטרך לעשות כן כלפי יהודי [כגון הקדוש ברוך גולדשטיין הי"ד שפעל מתוך מנוע נשמתו עמוק כפי שקבלנו מגדולי עולם], בודאי שאינה נכונה ע"פ תורה, שהרי הדבר ברור, שאין כח בידי שום "חק" להרוג יהודי על שעבר עבירה בזה

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

שהרג גוי, כיון שאיסור הריגת גוי בעלמא (שאינו רוצח), לא שייך בו גדר "מאי חזית" (יומא פב ע"ב, וש"נ), אלא כעין איסור "בל תשחית" של מציאות העולם שמטרתו - "לשבת יצרה", וכמבואר ברמב"ם (ריש הלכות רוצח) דל"ש איסור רציחה אלא בנפש מישראל. ע"ש. וראה לשון הר"מ (פ"ב מרוצח ה"י והי"א).

יג. ובתוס' עבודה זרה (כו ע"ב, ד"ה ולא) מוכח, דאפי' מדרבנן ליכא איסורא ברציחת גוי, וכן מוכח בלשון הרמב"ם (פ"ד מרוצח הי"א), וכמ"ש מרן מהר"י קארו זיע"א בב"י יו"ד (ר"ס קנח). ע"ש. וידיד נפשי הג"ר ישי שרגא שליט"א בס' "תורת העובר" (פט"ז הלכה ד) הביא מהראב"ן (ב"ק סי' תנב), שאסור להרוג גוי מדין לא תרצח. ובהגהות המו"ל שם כ', דלא מצא לו חבר, ושהיראים (סי' קעה) כ', דהוי תולדת רציחה. [ושמא גם ראב"ן כונתו בתורת אביזרא. וצ"ע].

יד. ובט"ז (יו"ד שם סק"א) העיר ע"ד הב"י מסוגיא דסנהדרין (נו ע"א) דמוכח שיש איסור דרבנן בהריגת גוי. וע"ש בנקה"כ שגם הב"י מודה דאם הגוי שומר ז' מצות ב"נ דיש איסור להורגו. [והמנ"ח (מצוה צג סק"ב) העיר, דבלשון הר"מ (רפ"י מהלכות ע"ז) מוכח, דאפי' הגוי ע"ז, אם אינו עושה עמנו מלחמה, יש איסור להורגו. ועכ"פ אין זה איסור תורה. ומכל זה מסייע שיש בו ממש למש"כ בשו"ת "עמק התשובה" ח"ב (סי' צג), וע"ש בס' "תורת העובר". ועמש"כ ידידינו הגר"מ קרליבך שליט"א בס' "חבצלת השרון" (שמות ב, יב). ועוד].

טו. ובפועל אין מי שמסכים לומר את הדברים בקול, מלבד כמה רבנים [כגון ר"ש בן הראש"ל החסיד הגר"מ אליהו שליט"א, רב העיר צפת, וכן הרה"ג רב"צ מוצפי שליט"א, ועוד בודדים], ואמר לי אדוני אבי ר' מרדכי שליט"א שכן היה אומר בקול גדול אלוף נעורינו הפוסק המובהק איש האמת הגאון המנוח מהר"ר יעקב יוסף זצ"ל, ולצערינו נתקיים בנו אנשי אמונה אבדו, ואבדה חכמת חכמיו. וכ"כ בס' "משיב מלחמה" ח"ג (עמ' שכב - שכו). ע"ש.

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

טז. וכבר נשאתי ונתתי בענין זה עם עמוד העולם רב האי גאון וקדוש החפץ בעילום שמו [מסיבות ידועות], ואמר לי, שהדבר פשוט ללא צל של ספק, שמצוה גדולה לפוצץ את המחבל יחד עם כל חבר מרעיו, ואין בזה שום איסור - אלא מצוה וחובה, ואין לדון לקולא משום דלוקחים אותו לבית הסוהר, וא"כ אין כאן גדר רודף וסכנה ממשמשת, כיון שהוא כרגע בן מות, וכבר ראינו כמה פעמים ששחררו מחבלים עם דם על ידיהם, בשביל להוציא חטופים, ואותם מחבלים חוזרים לסורם ביתר שאת. וכל ההתרפסות כלפי המרצחים הללו, מביאה אותם לרמוס ולדרוס ולהרוס עוד ועוד. עכ"ד.

יז. ולא זו בלבד שיש להרוג כל מחבל שהרג או שפצע או אפילו ניסה לחבול ולא עלתה בידו, אלא יש ויש לרדוף אחרי המפעילים את מנועי הרמח, והם ראשי המחבלים היושבים בסתר בעזה ובכל מקום, ואין לדון כלל מצד אין שליח לדבר עבירה וכו', כי כאן אנו מדברים על עריפת ראש הנחש והמשלחים שלהם הם עיקר טפי מהשלוחים עצמם, ואין אומרים בהן "דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין", וכמבואר ענין זה בבראשית רבה (ס"פ לד) עה"פ "מיד איש אחיו".

יח. וכן הכריע לדינא בס' "מלא הרועים" (מע' בן נח, אות יב), דלא אמרי' בבן נח "אין שליח לדבר עבירה", ע"פ דברי המדרש הנ"ל. וע' ברמב"ם (פ"ט ממלכים ה"ד) לענין גרמא ברציחה בבן נח דחייב. ובנושאי כלים שם הערו מקורו ממדרש הנ"ל. ודו"ק. וע"ע בתשו' משאת בנימין (סי' צז) דנקיט הכי לדינא, ובש"ך חו"מ (סי' רמג סק"ה), ואמנם ע' במג"א (סי' תמח סק"ד), וב"מחנה אפרים" (הל' שלוחין סי' יד). ודו"ק. וכעת אכמ"ל בפלפולים.

יט. מסקנת הדברים פשוטה וברורה: יש להשמיד ולהרוג כל מחבל בכל מצב, הוא ושולחיו למות אכזרי בלי שום חשבון. ואם לא עושים כן, הרי שמאבדים את כח ההרתעה, שאיננו דומה מחבל שחושש [בקושי] ממות, למחבל שחושש

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראייתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

[רק] ממאסר. שהרי לא כולם בגדר "מתאבדים". מה גם שחלקם הגדול משתחרר למרות ה"מאסר" שנגזר עליהם, או בעסקה או כמחווה או מחוסר מקום בבתי הכלא, וכבר היו דברים מעולם.

ועוד בה שלישיה, שכל זה מעורר אצלם חשק עצום לחטוף חיילים ותושבים מישראל, כי יש להם קלפי מיקוח להוציא את רוצחיהם לדרור. ובידעם את הערכת היהודים לכל נפש ישראלי, דורשים לשחרר אלף מחבלים תמורת יהודי אחד שלפעמים גם איננו בחיים. והסטטיסטיקה הוכיחה בבירור, כי שליש לפחות מן המחבלים המשוחררים חוזרים לתלמודם, ומחפשים כמה שיותר לשפוך דם נקי מישראל. וכאשר ביאר כ"ז בס' "קוממיות לארצינו" (מאמר יד).

כ. והנה במלחמה הנוכחית שמדובר על "מאות" רבות של מחבלים שנכנסו בד בבד לעשרים ישובים בעוטף עזה, בזה לכולי עלמא יש להרגם בחרב ובחנית, ולהוקיעם לעין השמש וככתוב "ויסשף שמואל את אגג", כי החשש שהעלו אם יהרגו מחבל, שלבסוף יצטרכו להרוג יהודי שחיבל בגוי, הוא חשש רק ב"אחד מול אחד", אבל כאן שמדובר ב"כת השטן", הרי אין לחוש כלל, דמה יאמרו הגויים, שנהרוג גם "מאות יהודים שיבואו לחבל בעזה", הלא הכל יודעים שאין דבר כזה בעולם, וגם יהודי אחד כמעט ולא שכיח כלל שיעשה כזאת, וכנ"ל.

כא. לצערינו הרב, התקיים בנו הפסוק (דברים כח, כח) "יככה ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב", וביאר הנצי"ב ב"העמק דבר" שם, בשגעון, קלקול הדעת, שלא תתבונן להיות נשמר מאומות העולם. ובעורון, מעט אנשים שלא יהיו בחסרון הדעת, אבל לא יראו את הרע שבא עליהם. ובתמהון לבב, חלק מהם שיראו וגם יבינו ברע, אבל מאוטם הלב שיהיו כאבן, לא יוכלו עשות מאומה, עד והיית ממשש בצהרים, בבוא השודד אשר בנקל היה אפשר להמלט מהם, אבל מחמת הקללה תהיה ממשש בצהרים". עכ"ל. ובהמשך דבריו (דברים כח לד) כתב, "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה", תתפעל [תתרגש] איך

תאריך: תשרי תשפ"ג

יקותיאל אוהב ציון

אב"ד "טובה ראיתה"

ורב בעיה"ק "טבריה" ת"ו

נהיתה כזה, שמעט שודדים עשו הרבה. ולא הושיעה לך ידך, אשר באמת היה כוחך לעמוד כנגדם, ומזה ההתפעלות תצא מדעתך. עכ"ל הנצי"ב.

כב. זה ברור שאנו בגלות, וממשלת ישראל אין בה אמונה, כי אין הולכים שם על פי דעת תורה, ואותו "ביבי" אין בו אלא שפיכת ביבין של זוהמה, כי גם הוא מחלל שבת ואוכל נו"ט, ואין לנו שום שמחה ממנו ושום תקוה על ידו, וכל מה שעשינו בבחירות ע"פ הוראת גדולי ישראל, היה זה בתורת למעט כפירה וחילול ה' של צד השמאל שמבקש לאבד כל סממן דתי שנותר עוד בישראל, וכבר ראינו כמה רעות וצרות עשו בקורונה האחרונה שאבדו כמעט כל סממן דתי מישראל, וגם עתה, לו חכמו ישכילו כי "כחי ועצם ידי" אין בו שום דבר, והעיקר הגדול לתקן את העם בשמירת שבת וטהרה בארץ ישראל.

כג. וכבר אמר לי מרנא הגר"ד קוק שליט"א, שזה מה שהוא מצפה מכל מי שיש בידו אפשרות לדבר לעם, שיעוררו על צ'ער השמים שנעשה מחמת חילולי שבת וטהרת ישראל, ולצערינו כולם מדברים על אהבה ואהבה וחיבור ושמחה, וכל אחד נעשה שליח חיבור לעורר את העם לשאת תפלה... ועל כל אלה שיש בידם כח הדיבור ודבריהם נשמעים לציבור, לא לנסות למצוא חן בעיני הציבור, אלא בעיני השי"ת, וכאן העת לומר ולזעוק מכל הנשמה בקול גדול, "כי אשמרה שבת אל ישמרני"... "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

נ"ב: יש עוד כמה נושאים לכתוב בענין זה כגון אם צריך התראה במחבל, ומה גדר בית דין לדון בן נח וכו', ומקוצר הזמן לא נכנסתי לכל הני מילי.

בברכה רבה
יקותיאל דטבריה

